

iv) Er besvarelsen af ovennævnte spørgsmål forskellig, alt efter om der er tale om eksport med oprindelse i Indien eller Pakistan, henset til

a) proceduren ved WTO's tvistbilæggelsesorgan og/eller

b) Kommissionens konklusioner som anført i forordning nr. 1644/2001, nr. 160/2002 og nr. 696/2002?

v) Skal de nationale toldmyndigheder på baggrund af besvarelsen af ovennævnte spørgsmål

a) helt eller delvist tilbagebetale den antidumpingtold, de har opkrævet i medfør af forordning nr. 2398/97, og

b) til hvem og under hvilke betingelser skal tilbagebetalingen i givet fald foretages?

⁽¹⁾ EFT L 332 af 4.12.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 219 af 14.8.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 26 af 30.1.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 109 af 25.4.2002, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. juni 2004 af Verwaltungsgericht Köln i sagen mdm Versandservice GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland, procesdeltager: Deutsche Post AG

(Sag C-352/04)

(2004/C 262/32)

Ved kendelse afsagt den 30. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. august 2004, har Verwaltungsgericht Köln i sagen mdm Versandservice GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland, procesdeltager: Deutsche Post AG, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 47, stk. 1, EF, sammenholdt med artikel 95 EF samt artikel 12, femte led, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 97/67/EF ⁽¹⁾, som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF ⁽²⁾, fortolkes således, at en befordringspligtig virksomhed, som anvender særlige takster for erhvervskunder, der indleverer forsorterede postforsendelser til postnettet i andre led i transportkæden end indleveringsstederne, er forpligtet til også at anvende disse særlige takster over for andre virksomheder, som afhenter postforsendelser hos afsenderen og indle-

verer disse forsorteret til postnettet på det samme indleveringssted og på de samme betingelser som erhvervskunderne, og at den befordringspligtige virksomhed ikke kan nægte dette under henvisning til, at den er forpligtet til at udføre befordringspligtige ydelser?

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

⁽²⁾ EFT L 176, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. juli 2004 af Bundesfinanzhof i sagen Nowaco Germany GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-353/04)

(2004/C 262/33)

Ved kendelse afsagt den 22. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. august 2004, har Bundesfinanzhof i sagen Nowaco Germany GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Kan Kommissionens forordning (EØF) nr. 1538/91 ⁽¹⁾ af 5. juni 1991 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1906/90 om handelsnormer for fjerkrækød lægges til grund ved fastsættelsen af den sædvanlige handelskvalitet for en vare, med hensyn til hvilken der ansøges om eksportrestitution?

2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende:

a) Finder artikel 70 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽²⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks da anvendelse, når det drejer sig om at fastslå, om en vare, med hensyn til hvilken der ansøges om eksportrestitution, er af sædvanlig handelskvalitet?

b) Anvendes beskaffenhedsforestillingen i artikel 70, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2913/92 ligeledes, når der kun er besigtiget en stikprøve af varen, til trods for at de relevante fællesskabsretlige bestemmelser accepterer mangler ved varen i et bestemt kvantitativt omfang og tilsvarende kræver og ligeledes udtrykkeligt foreskriver, at der besigtiges et bestemt mindst antal prøver for at afgøre, om disse grænser er overholdt?